

CANÇÓ 1:

Bailaré sobre tu tumba, Siniestro Total.

Enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=uJuk7dgELTg>

Te mataré con mis zapatos de claqué.
Te asfixiaré con mi malla de ballet.
Te ahorcaré con mi smoking.
Y morirás mientras se ríe el disc-jokey.
Y bailaré sobre tu tumba,
Y bailaré sobre tu tumba.
Te degollaré con un disco afilado
de los Rolling Stones o de los Shadows.
Te tragarás la colección de cassettes
de las Shangri-las o las Ronettes.
Y bailaré sobre tu tumba,
Y bailaré sobre tu tumba.
Te clavaré mi guitarra.
Te aplastaré con mi piano.
Te desollaré con mis platillos.
Te trepanaré con mi órgano Hammond.
Y bailaré sobre tu tumba,
Y bailaré sobre tu tumba,
Y bailaré sobre tu tumba,
Y bailaré sobre tu tumba.

PREGUNTES:

- 1- De què parla la cançó?
- 2- A qui creieu que s'està dirigint la lletra de la cançó?
- 3- Fa 35 anys aquesta cançó de Siniestro Total va ser tot un èxit entre la gent jove, creieu que avui en dia tindria tant d'èxit?
- 4- Quin sentiment us genera aquesta cançó?

CANÇÓ 2:

Every breath you take, The Police.

Enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=OMOGaugKpzs>

Cada vegada que respiris i cada moviment que facis.
Cada vinclle que trenquis, cada passa que facis, t'estaré observant.
Cada dia, cada paraula que diguis.
Cada joc que juguis, cada nit que et quedis, t'estaré observant.
No veus que em pertanys?
Com em dol el meu pobre cor amb cada passa que fas.
Cada moviment que facis, i cada vot que trenquis.
Cada somriure que falsifiquis, cada reclam que facis, t'estaré observant.
Des que vas marxar, m'he perdut sense deixar rastre.
Somio a la nit, només puc veure la teva cara.
Miro al meu voltant però és a tu a qui no puc substituir.
Sento tant fred i anhelo tant la teva abraçada.
Continuo plorant: "Nena, nena, si us plau".
No veus que em pertanys?
Com em dol el meu pobre cor amb cada passa que fas.
Cada moviment que facis i cada vot que trenquis.
Cada somriure que falsifiquis, cada reclam que facis, t'estaré observant.
Cada moviment que facis, cada passa que facis, t'estaré observant.
[...]

PREGUNTES:

- 1- De quin tipus de relació parla la cançó?
- 2- La coneixies? Et semblava una cançó romàntica?
- 3- I ara? Ha canviat la teva percepció?
- 4- Per què creieu la cançó va tenir tant èxit?

CANÇÓ 3:

Tinc fam de tu, Lax'n Busto.

Enllaç: <https://www.youtube.com/watch?v=z-uxLwvleFs>

Vaig trobar-me una destrat
a dins l'armari.
Em vaig excitar,
desitjava veure sang,
i l'hi vaig clavar
enmig del cor,
no va poder ni cridar,
per sorpresa la vaig agafar.

Vaig beure'm la seva sang,
vaig menjar-me el seu cervell.
Tal com a missa fa el capellà,
per tenir-la a dins me la vaig menjar,
i ara es part de mi.

Vaig picar la seva carn
per fer croquetes,
i vaig ficar a dins del forn
el seu cor tallat en dos.
I amb els seus pulmons,
els canelons,
van tenir aquell gust genial
que ningú els hi sap donar.

Vaig beure'm la seva sang,
vaig menjar-me el seu cervell.

L'única cosa que no em vaig menjar
van ser aquells ulls que em tornaven boig,
que els guardo en formol.

I ara no sé bé el perquè
de tot allò que vaig fer.
Ara no els hi puc parlar,
doncs me la vaig papejar.
Maleeixo aquell moment
cada dia i cada nit,
l'esperit d'en Llucifer
em va poder posseir.

Vaig fumar-me un cigarret
després de l'àpat,
i tot seguit vaig netejar
les parets plenes de sang.
I al bar del costat,
fent una birra,
sortia a televisió
en Jack el destripador.

Vaig beure'm la seva sang,
vaig menjar-me el seu cervell.
L'única cosa que no em vaig menjar
van ser aquells ulls que em tornaven boig,
que els guardo en formol.

PREGUNTES:

- 1- De què parla aquesta cançó?
- 2- Sembla que la cançó pretén convertir el desig en una "passió incontrolable" que justifica un assassinat. Creus que està 'romantitzant' la violència?
- 3- Et fa pensar en alguna situació de la vida real?

REFLEXIÓ FINAL:

1. T'has sentit identificat/da amb algun dels rols que plantegen les cançons?
2. Quin tipus de relació creus que fomenten aquestes cançons?
3. Quina responsabilitat tenen els/les professionals de la música a l'hora de fixar estereotips de gènere?
4. Creus que s'haurien de posar límits a la creació artística?
5. Quina responsabilitat tenim les persones consumidores a l'hora d'escoltar música?
6. La música era més masclista abans, ara, o creieu que no ha canviat?
7. Creieu que hi ha estils de música més masclistes que altres o és una percepció social?
8. Hi ha alguna altra reflexió que us vingui de gust compartir?
9. Quins dels mites que hem vist en aquestes cançons creieu que estan vigents, que funcionen, actualment? En quins creieu vosaltres?
10. Penseu que algun dels mites que hem vist seria bo de preservar? I quins t'agradaria que no existissin? Per què?